

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
9:01	7:20	בית שמש
9:02	7:10	בני ברק
9:01	7:28	חיפה
9:02	7:23	טבריה
9:00	7:20	יבנאל
9:00	7:07	ירושלים
8:59	7:11	מודיעין עילית
9:00	7:18	צפת
9:01	7:19	

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 14, גליון 42 (710)

פרשת בלק, ט"ז תמוז, שנת תשפ"ה לפ"ק, אבות פרק ו'

שיעורים בסדרן: נ"ך: צפניה ג'-חגי א' | בבלי: עבודה זרה כ"ד | ירושלמי: כתובות ט"ז | תוספתא: סנהדרין י"ב | רמב"ם: מכירה כ"ו

מוהרא"ש מספר

בין המצרים

אנחנו נכנסים כעת לימי "בין המצרים" שלשת השבועות בין שבועה עשר בתמוז ותשעה באב, אנשים מסתכלים על התקופה הזו כעל ימי עצבות ומרה שחורה, ונדמה להם שהם ימי ריידה ונפילה, כשרחוקים מאד מהשם יתברך חס ושלום, וקשים מאד לעבודת השם יתברך. ובאמת היא תכלית ההפך, שימי בין המצרים מאד מסגלים לעבודת השם יתברך, ויכולים להתקרב בהם מאד אל השם יתברך, יותר מכל ימות השנה. ופעם ספרו לפני רבי נתן ז"ל, שאנשים כשרים אומרים שיש להם ריידה ונפילה בימי בין המצרים, ואמר רבי נתן ז"ל, שאינה אמת, רק ימים אלו מסגלים מאד לעבודת השם יתברך, ויכולים להתקרב בהם ביותר להשם יתברך, כי בימים אלו השכינה עמנו בגלות, והיא קרובה וסמוכה אלינו מאד, וכדרך המלך בשעה שיושב בתוך הארמון שלו, קשה מאד להגיע אליו, אבל בשעה שיוצא לדרך, והוא מסתובב בין אנשי מדינתו, קל מאד להגיע אליו, ולכן דיקא בימים אלו שהשכינה עמנו בגלות, מסגל מאד להתקרב אליה ולעשות לה קו ואכסניא שתשרה אצלנו, והוא על ידי תורה ותפלה ועבודת השם יתברך, ואז יזכה לעליה גדולה.

<<<<

מילה של התחזקות

אני רוצה לבקש ממך שתקבל על עצמך לא לדבר יותר נבול פה, כי נבול פה מביא את הצרות האלו. כפי שתכמינו זכרונם לברכה אומרים (שבת לג.), ורבינו מביא את זה (ספר המדות אות נבול פה, סימן ג): "בעוון נבול פה צרות וגזרות מתחדשות, ובחורי ישראל מתים, חס ושלום, ויתומים ואלמנות צועקים ואינם נעניין", הכל בגלל העבירה של נבול פה.

(עצתו אמונה חקת תשפ"ה)

ווארט על הפרשה

לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל, ה' אלקיו עמו ותרועת מלך בו. המדרש אומר (במדבר רבה כ, כ): הקדוש ברוך הוא לא מסתכל על העברות של היהודים רק על הגאות שבהם.

אפשר להבין זאת לפי מה שרבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ב): שאדם צריך לדון את עצמו לכף זכות, הוא צריך רק להסתכל על הדברים הטובים שהוא עושה ולהחיות את עצמו בזה ולא להסתכל על החלקים הרעים, וכך גם על יהודי אחר צריכים להסתכל רק על החלקים הטובים שלו, ולא על הדברים הרעים שלו.

באמת שני הדברים האלו הולכים ביחד, כשאדם מסתכל על עצמו רק על החלקים הטובים, אז הוא שמח והוא מסתכל גם בשני רק על הדברים הטובים, אבל כשאדם רואה רק את הדברים הרעים אצלו אז הוא נהיה אדם ממרמר, והוא רואה רק רע בכל אחד.

זה הפרוש בפסוק, הפסוק מתפנן לכל יהודי לא הביט און ביעקב – שלא יסתכלו על הדברים הרעים של היהודים הפשוטים, ולא ראה עמל בישראל – וגם לא יסתכלו רע על הצדיקים, איך זוכים לזה? ה' אלקיו עמו – כשאדם יודע שהקדוש ברוך הוא תמיד אתו, לא משנה מה הוא עשה, הקדוש ברוך הוא עדיין אוהב אותו והוא אתו, אז הוא ידע, ותרועת מלך בו – שהקדוש ברוך הוא אוהב כל יהודי איך שהוא רק נראה.

זה הפרוש במה שהמדרש אומר שהשם יתברך לא מסתכל על הדברים הרעים של היהודים רק על הגאות שבהם, השם יתברך מסתכל רק על זה שהיהודי גאה במצוות ובמעשים הטובים שלו, הוא שמח בזה, והוא לא מסתכל על החלקים הרעים שיש לו, זה מאד חשוב אצל הקדוש ברוך הוא. הבה נקבל על עצמנו לדון לכף זכות כל אחד, שאדם קודם יתחיל אצל עצמו, להסתכל רק על הדברים הטובים שיש לו, זה גורם שהאדם יהיה שמח ורגוע, שהוא לא יהיה ממרמר שזה לא טוב וזה לא טוב, כי כשמסתכלים על החלקים הרעים, נעשים עצובים וחסרי מצב רוח, ואז גם רואים רק את הדברים הרעים של כל אחד, ודנים את כל אחד לכף חובה. ולהפך, כשרואים רק את הדברים הטובים של עצמנו, אז כבר נהיה שמחים ממילא, המח יהיה מישב ונתחיל לראות את הדברים הטובים אצל כל אחד סביבנו, נדון את כל אחד לכף זכות, ונגרם שכל אחד יהיה באמת בסדר.

(זאת התורה בלק ח)

העקר להשכין שלום

יום ג' פרשת חקת, ה' תמוז, שנת ה'תשפ"ה

בעזרת ה' יתברך
לכבוד ... גרו יאיר

על מה שעובר עליך וכו'; דע לך, רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן קיט): "דבר עמנו כמה פעמים מענין יסורי עולם הזה, שכל בני העולם כלם מלאים יסורים, אין גם אחד שיהיה לו עולם הזה, ואפלו העשירים הגדולים ואפלו השרים, אין להם שום עולם הזה כלל, כי כל ימיהם פעס ומכאובות, וכלם מלאים טרדות ודאגות ועצבות ויגון ואנחה תמיד, וזה כולל כל בני אדם שבעולם מקטן ועד גדול, כי כלם נולדו לעמל ומלאים רגז ויסורין, ואין שום עצה ותחבולה להנצל מעמל ויגון הזה כי אם לברח להשם יתברך ולעסק בתורה", אין שום דרך להנצל מהיסורים האלו – אלא אם בורחים אל השם יתברך, מספרים להשם יתברך מה שעובר ומבקשים ממנו שירחם.

תעשה כל דבר שבעולם שהשלום בית יחזר, תפיס את אשתך, תמחק את השם שלך, את הכבוד שלך. כפי שחכמינו הקדושים מספרים (ויקרא רבה ט, ט): "רבי מאיר הוה יתיב ודריש בלילי שבתא, הוה תמן חדא אתתא יציבא ושמעה ליה תנתא מדרשא", היתה אשה שהיתה הולכת בכל ליל שבת לשיעור של התנא הקדוש רבי מאיר בעל הנס, "אמתנית עד דיחסל ממדרש", שבוטע אחד התנא רבי מאיר האריך בשיעור והאשה חשבה שהיא תמתין עד שהוא מסיים את השיעור. "אזלה לביתה, אשכחא בוצינא טפ", כשהיא חזרה הביתה כבר היה חשך בבית, הנרות כבר כבו, "אמר לה בעלה, אן הוית", כשבעלה שאל אותה: איפה היית? "אמרה ליה אנא יתיבא ושמעה קליה דרושה", היא ענתה: בשיעור של התנא הקדוש רבי מאיר, "אמר לה כן וכן לא אעילת להכא עד דאזלת ורוקת באנפי דרושה", בעלה היה אדם רע, כעסן, לץ; הוא אמר לה: את לא יכולה להכנס הביתה עד שתלכי לירוק בפניו של הדרשן, והוא סגר את הדלת. "יתיבא שבתא קמיתא תנינא ותליתא, אמרין לה מגירתא פדו אתון צהיבין, אתינן עמד לגבי דרושה", האשה היתה אשה כשרה והיא חשבה לעצמה: 'עדיף להשאר בחוץ מאשר לבזות את התנא הקדוש רבי מאיר', והיא הלכה לישון אצל חברה, כך עברו כמה שבועות שהם היו פרוידים. "כיון דחמי יתהון רבי מאיר צפה ברוח הקדש", התנא הקדוש רבי מאיר בעל הנס ראה זאת ברוח הקדש, "אמר להו אית מנכון אתתא דחכימא למלחש בעינא", הוא הוציא שמועה שפואבת לו העין, הוא מרגיש שזה שורף לו, ומי שיכול להגיד לחש שיבוא. (פעם היתה רפואה כזאת, שהיו יורקים לתוך העין ואומרים איזה מילים, וכך נתרפאו).

"אמרין לה מגירתא פדו את אלת ורוקת באנפיה ותשרי לבעלך", אמרו החברות לאישה: לך תירקי לתוך עינו של רבי מאיר, כך בעלך ישלים אתך. "כיון דיתבא קמי אידיחילת מיניה, אמרה ליה רבי לית אנא חכימא למילחש עינא, אמר לה אפלו הכי רוקי באנפי שבע זמנין ואנא מינשים", היא הלכה, ורבי מאיר שואל אותה: את יודעת ללחש? היא נבהלה ואמרה את האמת שהיא לא יודעת. שאל אותה רבי מאיר: אז תירקי שבע פעמים בפנים שלי, כך תהיה לי רפואה, "עבדה הכין. אמר לה איזילי אמרי לבעליך את אמרת חדא זימנא ואנא רקית שבע זמנין", וכך היא עשתה. אמר לה רבי מאיר, לך הביתה ותגידי לבעלך: אתה אמרת לי לירוק פעם אחת, אבל אני ירקתי שבע פעמים. "אמרו לו תלמידיו רבי כך מבזין את התורה, לא הוה לך למימר לחד מינן למלחש לך", התלמידים שאלו: וכי זה כבוד התורה? למה הרבי לא אמר לנו שאותו אדם צוה לה לירק על הרבי, היינו מסדרים אותו שלא יעז לעשות כך?! "אמר להו לא דיין למאיר להיות שוה לקונו, דתני רבי ישמעאל גדול שלום ששם הגדול שנקבת בקדשה אמר הקדוש ברוך הוא ימחה על המים בשביל להטיל שלום בין איש לאשתו", אמר רבי מאיר: "הקדוש ברוך הוא צוה למחק את שמו העקר להשכין שלום בין איש לאשתו, אז בודאי שימחק שמו של רבי מאיר העקר לעשות שלום בין איש לאשתו; רואים מזה כמה חשוב שיהיה שלום בין איש ואשתו.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

(עצתו אמונה חקת תשפ"ה)

ימי בין המצרים הם כ"א יום, והם מכונים כנגד השם אק"ה שעולה בגימטריא כ"א, והוא השם של תשובה, כי 'אקיה' פרושו: "אנא זמין למיהו", אני מוכן מעכשיו לעשות תשובה ולחזור אל הקדוש-ברוך-הוא (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו'), כי ימים אלו מסגלים מאד לתשובה.

רק מחמת שהם ימים גבוהים מאד, לכן הבעל דבר מסבב אותם עם דמיונות של עצבות ומרה שחורה, וכדרך אוצר גדול ועצום מאד שיש עליו הרבה מנעולים וחותמות, שלא יהנו ממנו אלו שאינם ראויים, אבל מי שאינו מטעה את עצמו - קופץ ומדלג על כל המניעות, ומרבה תפלות והתבודדות בימים אלו שיזכה להתקרב אל השם יתברך באמת, ולמצא אותו יתברך בתוך כל ההסתרות והפסוים, ואז יזכה למצא אוצר נפלא מאד.

וכמוכא בספרים הקדושים בשם המגיד הקדוש ממעוזיטש ז"ע ("עבודת ישראל" פרשת מסעי) על הפסוק (איכה א, א): "כל רדפיה השיגוה בין המצרים"; כל רודפי יה - כל מי שרודף אחר השם יתברך, השיגוה - יוכל לזכות להשיג אותו יתברך בימי - בין המצרים דיקא.

השבתות של שלשת השבועות אלו גבוהות ומרוממות מאד, וכמעט שאין דגמתן בכל שבתות השנה, כי הן מכונות כנגד השלש רגלים פסח, שבועות, וסוכות, פרשת פנחס כנגד פסח, פרשת מטות מסעי כנגד שבועות, ופרשת דברים ושבת חזון כנגד סוכות, ושבת חזון היא השבת הכי גבוהה בכל השנה, כי חזון נקרא על שם גלוי הנבואה, וכמו שכתוב (ישעיה א, א): "חזון ישעיה", והוא דגמת חג הסוכות, שנקרא על שם שסוכין אז ברוח הקדש (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כא), וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי סנה כב ע"ב): 'למה נקרא שמחת בית השואבה? שמשם שואבים רוח הקדש'. וזכי הראות יכולים לראות בשבת חזון, מראה מבית המקדש השלישי שיבנה במהרה בימינו.

ממר נעשה מתוק

הפסוק אומר (ירמיהו א') ירמיהו הנביא נבא על חרבן בית המקדש "מקל שקד אני רואה". אומר רש"י כמו שח"מקל שקד" מאז שהפריח יוצא עד שצומח הפרי לוקח עשרים ואחד יום, כמו כן ממתי שהגויים החריבו את חומת ירושלים, עד שהם החריבו את בית המקדש לקח עשרים ואחד יום.

אבל צריכים לדעת שלשקד יש גם תכונה אחרת, חז"ל אומרים (מעשרות פרק א') שהשקד הוא קודם מר ואחרי זה נהיה מתוק. ולכן כמו ששלשת השבועות נמשלו לשקדים אז עכשיו הזמן שאפשר להפך ממר למתוק. שזו באמת העבודה של אדם בעולם כמו שהזהר הקדוש אומר (הקדמת בראשית ד.) "מי מכס יכול להפך ולעשות מחשך שיהיה אור וממר שיהיה מתוק?"

זה אומר, שאפילו שעוברים על אדם צרות ויסורים וקשיים, והחיים מאד מרים לו, וממש חשוף לו בעינים. אבל כשיודעים שכל הדברים האלו לא קרו מעצמם, השם יתברך עשה את זה במטרה להעיר את האדם

עד כמה מתר להעיר לילדים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

האם צריכים לפחד מהילדים? אני שומע את כל השיעורים של ראש הישיבה שליט"א, שראש הישיבה אומר שצריכים להכניס אהבה כי אם לא הם עלולים לצאת לתרבות רעה, אז שמתי לב שפאשר אני מדבר אל ילדי הגדולים אני מפחד מהם, יש לי פחד שהם עלולים לרדת מהדרך וממש כל מלה צריכה להיות שקולה ומדודה, כי הם עלולים לסדר אותי היטב...

ברוך השם אני מכניס אהבה, אבל אני מרגיש שאני עושה את זה מתוך פחד. כל שכן כשאני רואה שהבן שלי לא מרצה ממשהו, אני מאוד נבהל, אני לא מראה את זה כלפי חוץ, אבל אני חושב לעצמי: 'רחמנא לצלן! אוילי אני לא נותן לו מספיק אהבה, הוא עוד עלול להדרדר בעוד כמה שנים'.

ראש הישיבה אומר שעל חצפה אסור לומר וצריכים להיות תקיפים. השאלה היא: רק חצפה? מה עושים כשהילד שומע בקול יצרו בדברים אחרים שהשכל שלו עדן לא קולט למה אסור לעשות את זה, האם אני אמור לפחד להגיד לו בפרוש: "אני לא מרשה לך לעשות את זה בלי סבה! אתה צריך לשמוע בקולי", מהו הגבול בזה מתי לדעת שלא קרה כלום כשהילד כועס, ומתי צריכים לדעת שאסור להציק לילד כי הוא עלול לצאת לתרבות רעה?

ייתר כח על הכל.

תשובה:

יום א' פרשת ויחי, ו' טבת, שנת ה'תשע"ח

בעזרת ה' יתברך

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

ישנו מאמר החכם: "מן ההירות - שלא להזהר"; אתה ראה להכניס הרבה אהבה בילדיך, שהם יאהבו להיות בבית, שהם יאהבו להיות אתך וכו'. ראה לערוך סעודות שבת יפות; תספר להם ספורים יפים בשלחן השבת; תשוחח עם הילדים שלך, תקשיב לספורים שלהם, אפילו שזה לא כל כך מעניין אותך וכו', תדאג שתורה ומצוות יהיו דבר שמח אצלך בבית, ולא דבר של בכיות.

מה שאמה שואל בענין לומר לילדים כל דבר וכו'; לתת לילד כל מה שהוא רוצה זה לא אהבה, זה חלשה של הורים, שהם לא יכולים להגיד לא. ילדים שנותנים להם כל מה שהם חושבים וכל מה שהם מבקשים גדלים לא בריאים, כשהם מתבגרים הם לא מסגלים להסתדר בחיים, כי בחיים אי אפשר לקבל הכל, אבל מפיון שנתנו להם כל מה שהם חלמו, הם קבלו כל דבר בעולם, הם לא מסגלים לקבל את החיים.

אתה מעררב בין היוצרות; אם ילד כועס פאשר ההורים אומרים לו לעשות דברים שהוא לא רוצה, זה לא נקרא להציק; מה הקשר לפחד שהוא יצא לתרבות רעה כשהוא כועס וכו', להפך, אם לא מחנכים את הילדים, נותנים להם לעשות מה שהם רוצים, אזי הם יצאו לתרבות רעה, ולכן אני לא מבין בכלל מה אתה שואל.

להציק הפונה כשהורים מעליבים את הילד, לוקחים ילד ופוגעים בו; לדגמא, רוצים שהילד יסדר את הבית, ורואים שהילד מתחמק מלצית (כמו כל הילדים הבריאים), אז אסור לפגוע בו באופן אישי: "אף פעם לא תוכל להתחתן", "אתה עצלן", וכו' וכו', זה נקרא להציק. עוד דגמא, הורים שרוצים לחנך את הילדים להיות מסדרים וכו', אסור לפגוע בילדים: "מזנח שכמוך", "מגעיל אחד וכו'" - זה נקרא להציק. הורים שפוגעים ומעליבים את ילדיהם, לא רק שהילדים יצאו לתרבות רעה, אלא הם יגדלו חולי נפש.

כמו כן אסור להשוות בין ילד אחד לשני; אסור להוכיח ילד: "למה אתה לא יכול להיות כמו הבן של השכן?" "למה אתה לא יכול להיות מסדר כמוהו?" "אתה יודע למה אני לא יכול להיות כמוהו?" כי אני זה אני, והוא זה הוא. כל זה נקרא להציק, אבל לדרוש מהילדים לעזור וכו', את זה צריכים לעשות וזה לא נקרא להציק.

ועל כלם צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך על ילדים טובים, מוהרא"ש ספר, פעם הגיע יהודי אל החפץ החיים הקדוש וזכותו יגן עלינו לבקש ברכה על ילדים טובים, החפץ חיים לקח ספר תהלים שהיה נפוח מרטיבות, והראה את זה ליהודי ואמר לו: "זה התהלים של אמא שלי עליה השלום שבו היא היתה בוכה כל יום להשם יתברך שתזכה לילדים טובים, כך זוכים לילדים טובים".

יעזר השם יתברך שתראה הרבה נחת מילדיך.

(עצתו אמנה ויחי תשע"ח)

והשם יתברך ברחמי ובנפלאותיו הנוראות הוא מסבב כל הסבות וחושב מחשבות בכל עת לתקון העולם בכלליות ולתקון כל נפש ונפש וכל ניצוץ בפרטיות, סבב בדרךיו הנפלאים וגלגל עם אנשים, שנסעו עם רבי נתן, שיהיו מכריחים לחזור מעיר טולטשין לעיר ברסלב, כי נודע להם שם בטולטשין, שלא יוכלו להשיג מבקשם שם עתה במאהלוב לקבל מעות בעד הפודראד שלהם וכו', ונתגשבו לחזור לביתם לעיר ברסלב. ובאו אל רבי נתן ואמרו לו, שהם מכריחים לחזור, אף יש להם צער מה שאין לו עגלה לעיר מאהלוב. עליכן חפשו בעבורו עגלה ומצאו עגלה, שהיתה טעונה במשא של זכוכית לעיר מאהלוב, ופעלו אצל הבעל עגלה, שיקח את רבי נתן עמו. ענה ואמר רבי נתן: "לחזור בעיר מאהלוב, אין זה מוכוון לפע עם משאוי כזה, כי לנסע לרבנו ז"ל כדאי לנסע אפילו בבזיון ואפילו לילך רגלי, אבל לחזור לביתי אני רוצה עם עגלה כזאת!" וחזר עמם יחד לעיר ברסלב. ואז ראה רבי נתן, שהיא ישועת ה' והשגחתו הנפלאה. ותכף כשאף נכנסה העגלה לעיר ברסלב, נתעוררה אצלו שמחה ובכיה מחמת שמחה. ותכף ומיד נכנס אל רבנו ז"ל וקבל את פני רבנו ז"ל, שהאירו באור נפלא. ורבנו ז"ל קרבו מאד. ואז היו עוד כמה מאנשי שלומנו, רבי נפתלי ועוד אחרים, שגשגרו עם רבנו ז"ל, כי ידעו, כי תכף ומיד אחר החג רוצה רבנו ז"ל לנסע לעיר לעמברג. וגם לרבי נתן היה כל הענין לקרן נפלאה, שיזכה עוד להיות עם רבנו ז"ל, כי מי יודע כמה זמן לא יראה עוד את רבנו ז"ל, כי מעיר מאהלוב לא היה רגיל לבוא כלכך אל רבנו ז"ל. ואז בערב היתה עת רצון, וצוה רבנו ז"ל לאנשי שלומנו, שיאכלו עמו יחד - וכן עשו.

(המשך יבא א"ה - נלקח מספר "פעלת הצדיק")

מדפסים מחדש ספר שמירת הזמן

בשמחה רבה מקבלים אנשי שלומנו את הבשורה הטובה, שקרן ההדפסה מתכננת להדפיס מחדש את הספר הקדוש "שמירת הזמן", אשר נכתב על ידי מוהר"ש.

הספר הוא חשוב מאוד בהיכל הקודש, שכן כידוע, אצל מוהר"ש היה נושא שמירת הזמן חשוב ביותר. אדם ששומר על זמנו — מצליח מאוד, הן בגשמייות והן ברוחניות. ולעומת זאת, אדם שמבזבז את זמנו עלול ליפול לליצנות ושטויות, שמובילות אותו לבסוף לעבירות רחמנא ליצלן, לכן כתב מוהר"ש את הספר הזה, שמטרתו להכניס מתיקות וחשק בליבו של כל לומד לנצל את זמנו כראוי, בלימוד תורה, תפילה, מצוות ומעשים טובים.

הספר נפתח בתורה שבליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רע"ב — "היום אם בקולו תשמעו", שבה מביא רבינו ז"ל את הרעיון שאם אדם רוצה להצליח, עליו להסתכל רק על "היום". כי הסי"מ מצייר בפניו שהדרך להיות יהודי ירא שמיים נראית קשה מאוד, כמו הר עצום שלא ניתן לטפס עליו. לכן אומר רבינו: "תחשוב רק על היום" — וכך יהיה לך קל יותר. כי "יום אחד", אני עוד יכול להיות יהודי ירא שמיים.

לאחר מכן מביא מוהר"ש תפילה נפלאה מהצדיק הקדוש רבי נתן, הבנויה על התורה הנ"ל, שבה מתחננים לפני הקב"ה שלא לבזבז את השנים על שטויות, ושאדם ח"ו לא ימצא את עצמו שהחיים עברו עליו בשטויות והבלים. בעקבות כך כותב מוהר"ש את הספר הקדוש "שמירת הזמן", שמורכב מ-27 פרקים מלאים עצות וחיוקים אך אפשר לשמור על הזמן.

לאחר מכן מביא מוהר"ש מאמרים שונים מתוך "חיי מוהר"ן", ופירושים עליהם מהצדיק מטעשרין ז"ל, וכן קטעים מהספר הקדוש "עלים לתרופה" — מכתבים מהצדיק הקדוש רבי נתן ז"ע. לך מצורף הקונטרס "שמירת הזמן" של מוהר"ש זצ"ל, מלא בשיחות נפלאות, חידושים, על נושא שמירת הזמן, אשר זה בעצמו כולל 175 סעיפים מלאים חיוק נפלא ועצות נפלאות.

"קרן הדפסה" עומדת כעת להדפיס מחדש את הספר — באותיות גדולות ויפות, בהגהה מחודשת ובגרפיקה ערכנית ונאה, שתעניק יישוב הדעת בלימוד הספר. כבר התחילו בעבודת העריכה, ומקווים להשלים את ההוצאה לאור במשך שבועות הקיץ הקרובים.

אפשר עדיין לקנות זכיות בספר, נא ליצור קשר עם הגבאי מוה"ר לייבי ראטה הי"ו 1347-578-4449

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה אהרן קליטניק הי"ו בארא פארק
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה מרדכי הערצאג הי"ו וויליאמסבורג
להולדת הבת למזל טוב

מו"ה אברהם שמעון קויפמאן הי"ו קרית יואל
להולדת הבן למזל טוב

שהוא יחזר אליו, והאדם הולך ומספר להקדוש ברוך הוא את הבעיות שלו, אז הוא הפך ועשה ממך למתוק, כי השם יתברך בודאי יעזר לו, והוא יצא מכל הבעיות והצרות שלו.

בלי עצבות

כל ההלכות והדינים שעלינו לנהל באבלות בימי בין המצרים, זה לא אומר שצריכים להיות בעצבות ובמרה שחורה, רק שצריכים לעשות את זה עם השתוקקות בלב, שאנחנו מתגעגעים ומשתוקקים שכבר יבנה בית המקדש, ושאנו לא שוכחים מזה.

זה היה הדרך שכל הצדיקים נהגו בה, מצד אחד בלב הם מאד התאבלו על חרבון בית המקדש, אבל תמיד היה על פניהם חיוך, והם קבלו את כל אדם בסבר פנים יפות, וכך הם קרבו את כלם להשם יתברך.

כשהישמח משה הקדוש זכותו יגן עלינו רצה להתחקות ולראות מהי דרך החסידות, היתה לו קושיה חזקה עליהם "למה החסידים תמיד שמחים? זה הרי הלכה ברורה בשלחן ערוך שירא שמים צריך להתאבל ולהצטער על חרבון בית המקדש, איך החסידים יכולים להיות תמיד בשמחה?"

כשהישמח משה ז"ע נסע לרבו החוזה הקדוש ז"ע הוא בקש מהשם יתברך בדרך, "השם, אתה הרי יודע שאני לא רוצה שיהיו לי קשיים, תעזר לי שפשאניע לצדיק שיתרצו לי כל הקשיים שלי. חז"ל הרי אומרים (יומא ל"ח:) 'הבא לטהר מסייעין אותו' — כשאחד רוצה להטהר, עוזרים לו מן השמים. אבל לא כתוב בלשון 'חיד' 'מסייע אותו', שאז היה הפרוש שרק הקדוש ברוך הוא עוזר, אלא כתוב 'מסייעין אותו' בלשון רבים, זה אומר שהצדיקים גם עוזרים לאדם. ולכן — תעזר לי השם — שהצדיק יעזר לי לצאת מכל הקשיים שלי".

כשהוא הגיע לרבו החוזה הקדוש ז"ע, איך שהוא רק נכנס לחדר, הצדיק שאל אותו: "למה אתה כל כך עצוב היום? אמנם כתוב בשלחן ערוך שירא שמים צריך להתאבל ולהצטער על חרבון בית המקדש, אבל זה רק בלב, על הפנים צריך תמיד להיות חיוך", והצדיק המשיך, "תאמין לי, שאנחנו גם אומרים בכל לילה תקנו חצות ואנחנו מתאבלים על חרבון בית המקדש, אבל עם כל זה אנחנו עדין שמחים".

הצדיק הסביר לו את זה עם משל מהצדיק הקדוש רבי שמעלקע מניקלשבורג ז"ע, כמו מלך שנתפס למדינה רחוקה והוא עצר לנחם שם אצל ידידו, כשהידיד ראה שהמלך כלוא שם, אז הוא מאד בכה והצטער, אבל למעשה הוא גם שמח מאד שהמלך מתארח אצלו. אותו דבר עכשיו, אפילו שאנחנו בגלות ובית המקדש אמנם חרב, אבל השם יתברך הרי אתנו, ואנחנו קרובים אליו, ובזה אנחנו יכולים לשמוח.

והחוזה סיים, "באמת לא הייתי צריך לגלות לך את זה, אבל היות שחז"ל אומרים 'הבא לטהר מסייעין אותו' בלשון רבים, שזה אומר שהצדיקים גם צריכים לעזור ולקרר את האדם להשם יתברך, לכן גלית לך..."

הישמח משה נבהל והשתומם מרוח הקדש הברור של החוזה הקדוש שראה את כל מה שהוא חשב, ומאז הוא התקרר אליו ונהיה מתלמידיו הגדולים.

רואים מזה שעקר האבלות צריך להיות בלב, אבל מבחוץ צריך האדם להתחזק מאד. אפילו כשעוברים עליו צרות ויסורים, שרק יחזר אל הקדוש ברוך הוא, ויחזיק את עצמו בשמחה, וישמח אחרים. אשרי מי שזוכה לנצל את הימים הקדושים כמו שצריך.

(שיחות מוהר"ש חלק ט"ו ערך בין המצרים)

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ישיבות
---	19:30	20 ד' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערבית ימי חול 20:00	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	21:00	10 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בני ברק רח' ירושלים 2
---	20:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
20:30	20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:40 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:30	30 ד' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רח' נהר הירדן 25
---	---	20 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רמה 3- רח' נהרדעא 24
---	---	30 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	יבנאל רחוב המיסדים
21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	מוזיעין עילית רשב"י 19
21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)
21:00	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	ביתר רחוב אבא שאול 25 קומה עליונה
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12

קוואל פון חיוק (לנשים) - שיעורים: סיפורי תפילה; מתכונים: ועוד 079.70.400.69

ארה"ב 212-444-9169 | ארגנטינה 451-152-354380
אנגליה 03303502361 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
לקבלת הגיליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com

קול ברסלב - שיעורים: חיוק יומי; נגינים: סיפורי תפילה; ועוד 079.70.400.66

ארה"ב 212-444-9191 | ארגנטינה 541-152-354370
אנגליה 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461
חיוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org | הודעות 058-637-7799